

pa te ni bilo na spregled, mušica pa te je prignala . . . , prav, prav. Drugič je pa tudi ne slušaj, kadar te bo opominjala: »Zakaj ne greš, zakaj ne greš?«

Toda Matijčku ni nikdar več zastonj šepetala: »Zakaj ne greš, zakaj ne greš?« *Siluška.*

Stari volk.

(Basen.)

Koliko preglavic je delal volk gospodarju! Zmirom je izginila kakšna ovca iz staje, pa kolikor so se trudili, hudo delca niso mogli nikoli zasačiti.

Ali volk se je postaral.

Lačen in mršav, da se je skoro skózenj videlo, priplazi se z največjo težavo do hiše in stopi pred gospodarja.

»Gospodar!« začne govoriti volk s slabim, tresočim glasom, »vém, da sem ti veliko hudega prizadejal, toda trdno sem sklenil, da se poboljšam. Na stare dni si nečem več nakladati grehov in zató sem prišel k tebi, da napraviva tó-le pogodbo: ti mí daješ hrano, kolikor je potrebujem, jaz pa ti svečano obljubim, da se nobene tvoje ovce več ne dotaknem.«

Gospodar mu pa odgovori:

»Dokler si imel toliko moči, da si še lahko kradel, nisi mislil na to, da bi se poboljšal, — kesaš se svojih grehov še-le zdaj, ko si takó oslabel, da ne moreš več grešiti . . . Poboljšal bi se bil o pravem času in jaz bi ti odpustil; tako se pa poberi!«

Volk povéši glavo in odide.

Svečán.

